

niedziela

głos z Torunia

NR 11 (847) • J • ROK LIV • 13 III 2011 • TORUŃ

TEMAT TYGODNIA

Wielki Post – żyć Słowem Boga

Dziś 1. niedziela Wielkiego Postu. Wielu podjęło różne postanowienia, wyrzeczenia, umartwienia. Choć może być ciężko, ważne jest, aby realizować je z miłością i pogodnym usposobieniem. W tym czasie warto zadbać o osobistą relację z Bogiem, zaczynając od pojednania się z Nim w sakramencie pokuty. W ten sposób odnowimy przymierze z naszym Panem i Królem, które po raz pierwszy Bóg zawarł z Noem. Noe, przebywając 40 dni i 40 nocy w arce, wykazał się wiernością i posłuszeństwem. Gdy czas potopu minął, złożył ofiarę miłą Bogu, dziękując za dzieło, jakiego On dokonał. Historia Noego przypomina nam, że po trudnym czasie przychodzi radość.

Mojżesz również przebywał przez 40 dni i 40 nocy na górze Synaj, trwał na rozmowie z Panem. Nastąpiło wtedy odnowienie przymierza i przekazanie Dekalogu ludziom. Zdarzenie to jest dla nas wskazówką w przeżywaniu Wielkiego Postu. Przestrzeganie przykazań Bożych i trwanie na modlitwie stanowi najlepszą drogę w dążeniu do komunii z Bogiem.

Wzorując się na 40-dniowym poście Pana Jezusa, powinniśmy żyć Słowem Boga, nie wystawiając Go na próbę i tylko Jemu oddając pokłon, i służąc Mu (por. Mt 4, 1-11). Na to przyobleczmy się w miłość.

Pamiętajmy, że dobrze przeżyty Wielki Post owocuje radością ze zmartwychwstania Jezusa. „Bliskie jest Królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!” (Mk 1, 15).

Elżbieta Belkhus
Magdalena Suchecka

Msza św. sprawowana przez bp. Andrzeja Suskiego na rozpoczęcie uroczystości nadania Zespołowi Szkół nr 6 w Toruniu imienia bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego

Błogosławiony patronie, prowadź nas!

Monika Sulecka

W 66. rocznicę śmierci bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego 23 lutego w Toruniu wspomniano druha Wicka i modlono się o jego rychłą kanonizację. Uroczystości rozpoczęto od nadania Zespołowi Szkół nr 6 w Toruniu imienia bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego.

Pragnieniem społeczności Zespołu Szkół nr 6 w Toruniu było kroczenie drogą codzienności pod przewodnictwem bł. ks. Stefana. W czasie kilkumiesięcznych przygotowań nawiedzaliśmy miejsca związane z przyszłym patronem, odbyliśmy szereg spotkań z kapłanami i kler-

rykami, którzy na co dzień starają się żyć według wzoru, jaki pozostawił Wicek, zgłębialiśmy życie i posługę błogosławionego poprzez liczne lekcje, konkursy i wystawy. 23 lutego byliśmy świadkami nadania Zespołowi Szkół nr 6 w Toruniu: Szkole Podstawowej Specjalnej nr 19 i Gimnazjum Specjalnemu nr 19 imienia bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego.

Mszy św. w kościele pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. przewodniczył i homilię wygłosił bp Andrzej Suski. Współkoncelebransami byli toruńscy kapłani: ks. kan. Jan Ropel – proboszcz

miejsca, ks. prał. Józef Nowakowski – kustosz sanktuarium bł. ks. Stefana, ks. Ryszard Domin – proboszcz parafii pw. bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego, ks. płk Marek Karczewski – proboszcz parafii pw. św. Katarzyny, ks. dr Marcin Staniszewski – wicerektor rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu oraz ks. kan. Wojciech Niedźwiecki.

Modliliśmy się w intencji społeczności szkoły, byśmy bez względu na to, czy jesteśmy jej uczniami, czy pracownikami potrafili dzielić

dokończenie na str. VIII

XL Uczestnicy dekanalnego spotkania Liturgicznej Służby Ołtarza

Dekanalny zjazd LSO

Łasin

26 lutego w Łasinie odbyło się dekanalne spotkanie Liturgicznej Służby Ołtarza. Zgromadziło się 55 ministrantów i lektorów z Szembruka, Dąbrówki Królewskiej, Szczepanek i Łasina wraz z opiekunami. Spotkanie rozpoczęło Mszą św., której

przewodniczył ks. kan. Grzegorz Grabowski, dziekan dekanatu Łasin.

Następnie odbyły się rozgrywki w piłkę nożną halową. I miejsce w kategorii ministranci (rocznik 1998-2001) zajęła drużyna z Łasina, I miejsce w kategorii lekt-

rzy młodsi (rocznik 1995-1997) – z Dąbrówki Królewskiej i I miejsce w kategorii lektorzy starsi (rocznik 1991-1994) – ze Szczepanek.

Zjazd trwał w miłej i radosnej atmosferze do godz. 15, zakończyło go rozdanie nagród dla wszystkich drużyn oraz obiad. XL

Nie zapominamy o służbie więziennej

Grudziądz

13 lutego podczas Sumy w bazylice św. Mikołaja w Grudziądzu modliliśmy się w intencji Służby Więziennej z okazji jej święta. Mszę św., na którą przybyli dyrektorzy i pracownicy Zakładów Karnych nr 1 i nr 2 w Grudziądzu wraz z rodzinami, odprawił kapelan ks. Wojciech Pyrzewski, diecezjalny duszpasterz więziennictwa; on również wygłosił słowo Boże. Nawiązał do Ewangelii i istoty pracy bardzo trudnej, wymagającej odpowiedzialności i poczucia więzi z osobami osadzonymi. Podziękował pracownikom za ofiarną służbę. Obsługę liturgiczną pełnili pracownicy grudziądzkiego więziennictwa, a chór bazyliki ubogacał liturgię. Dyrektor Zakładu Karnego nr 1 skierował słowa uznania i podziękowania do ks. Wojciecha Pyrzewskiego za 5-letnią służbę, wręczając mu brązową odznakę

Ks. Wojciech Pyrzewski przyjmuje medal

„Za zasługi w pracy penitencjarnej” nadawaną przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Po Mszy św. ks. Wojciech Pyrzewski i proboszcz ks. kan. Dariusz

Kunicki udali się przed ołtarz Matki Bożej Łaskawej Opiekunki Grudziądza, gdzie po modlitwie i śpiewie nastąpiło zasłonięcie obrazu. Zenon Zaremba

JEDNYM ZDANIEM

„SPOTKANIA Z BIBLIĄ”

24 lutego po Mszy św. o godz. 18 w kościele pw. Miłosierdzia Bożego i św. Siostry Faustyny w Toruniu przy ul. św. Faustyny 7 odbyła się konferencja połączenia z medytacją z cyklu „Spotkania z Biblią”. Prowadził ją ks. dr Dariusz Iwański, wykładowca Katedry Biblistyki Wydziału Teologicznego UMK, medytację ks. Sławomir Witkowski, ojciec duchowny WSD w Toruniu.

DNI SKUPIENIA

Trwają dni skupienia dla członków Akcji Katolickiej Diecezji Toruńskiej. 12 marca swój dzień skupienia przeżywali członkowie AK w Brodnicy; kolejne dni skupienia odbędą się: 19 marca w Grudziądzu, a 26 marca w Toruniu.

DZIEŁO BIBLIJNE

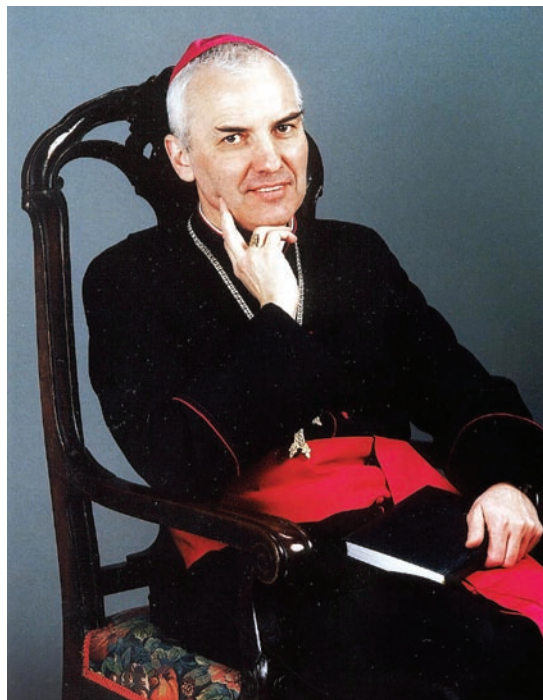
W związku z uruchomieniem zakładki internetowej diecezji toruńskiej na stronie Dzieła Biblijnego im. Jana Pawła II <http://biblista.pl> bp Andrzej Suski i bp Józef Szamocki, a także moderator diecezjalny ks. Tomasz Tułodziecki proszą duchownych, katechetów i ludzi dobrej woli, którzy na terenie naszej diecezji podejmują jakiegokolwiek działania duszpasterskie związane z Biblią, o przesyłanie informacji na temat swojej pracy pod adresem: bibliatorun@op.pl. Prosimy o zachowanie formy sprawozdania (niezbyt długa forma opisu pracy) lub relacji i – jeżeli to możliwe – o dokumentację fotograficzną.

Oprac. Joanna Kruczyńska

Zapraszamy

Rocznica powstania diecezji toruńskiej

25 marca mija 19. rocznica powstania diecezji toruńskiej. Zapraszamy wiernych pragnących zjednoczyć się w modlitwie w intencji diecezji na Mszę św., która odbędzie się 25 marca o godz. 18 w toruńskiej katedrze Świętych Janów.

Z okazji imienin Księdza Biskupa Józefa Szamockiego, dziękując za pasterską postługę, życzymy obfitości łask i mocy od Boga Ojca. W roku beatyfikacji sługi Bożego Jana Pawła II życzymy, by przy realizacji wezwania Ojca Świętego do wskazywania Jezusa Chrystusa, dzielenia się pokojem i szerzenia miłosierdzia Bożego nie zabrakło Księdzu Biskupowi wytrwałości i siły. Niech w trudach pasterzowania w Kościele toruńskim wspiera Księdza Biskupa również bł. ks. Stefan Frelichowski. Zapewniamy o pamięci modlitewnej.

Redakcja i Czytelnicy „Głosu z Torunia”

Dzień skupienia ministrantów i lektorów

Rybno

12 lutego w parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Rybnie odbyło się dekanalne skupienie ministrantów i lektorów. Przewodniczył mu honorowy gość – bp Andrzej Suski, którego przywitał organizator corocznych spotkań dziekan ks. kan. Mirosław Owczarek. Ksiądz dziekan, witając Księdza Biskupa, zaznaczył, iż „coroczne spotkania ministrantów i lektorów dekanatu rybnieńskiego gromadzą rzeszę młodych ludzi pragnących służyć Bogu. Z tej grupy ministrantów i lektorów budzi się najwięcej powołań do stanu kapłańskiego, przykład stanowią czterej obecni na spotkaniu klerycy, którzy jeszcze rok temu służyli w tej świątyni jako lektorzy, a dziś zasilają szeregi seminarzystów dążących do kapłaństwa”. Ksiądz Biskup wyraził zadowolenie z obecności kleryków, ministrantów i lektorów pochodzących z rodzimego dekanatu i wraz z kapłanami odprawił uroczystą Mszę św. w ich intencji.

Po Eucharystii zrobiono pamiątkowe zdjęcia z Księdzem Biskupem i opiekunami, co było szczególnie oczekiwane przez nowo przybyłych w tym roku ministrantów. Następnie odbył się posiłek w restauracji, a potem w Zespole Szkół w Rybnie rozpoczęły coroczne rozgrywki w piłce nożnej halowej. Udział

Pamiątkowe zdjęcie z Księdzem Biskupem i opiekunami

wzięły drużyny z całego dekanatu w trzech kategoriach: podstawowej, gimnazjalnej, ponadpodstawowej. Pierwsze miejsca w kolejno wymienionych kategoriach zajęły drużyny: Mroczno, Rybno, Mroczno, co pozwoliło tym reprezenta-

cjom wziąć udział w regionalnych rozgrywkach, które odbyły się w Górznie.

Dzień braterskiego spotkania ministrantów i lektorów z Księdzem Biskupem i kapłanami dekanatu cieszy się dużym powo-

dzeniem, dlatego też jest czasem wyczekiwany, więc już teraz zapraszamy na przyszłoroczny dzień skupienia społeczność ministrancką dekanatu rybnieńskiego oraz bp. Andrzeja Suskiego.

Ks. Zdzisław Szauer

PAPIESKIE DZIEDZICTWO W DIECEZJI TORUŃSKIEJ (3)

Pielgrzymka do To

Waldemar Rozykowski

WOJTEK SZABELSKI

Pielgrzymki na beatyfikację Jana Pawła II

▶ Samolotowa, 3 dni, termin 30 kwietnia – 2 maja, wylot z Gdańska (przelot, noclegi, wyżywienie), koszt 2820 zł

▶ Autokarowa, 10 dni, termin 26 kwietnia – 5 maja, wyjazd z Torunia (przejazd, noclegi, wyżywienie, zwiedzanie: Rzym, Wenecja, Padwa, Asyż, Loreto, Manoppello, San Giovanni Rotondo, Monte Cassino), koszt 2450 zł. Informacje i zapisy:

Parafia św. Antoniego – Duszpasterstwo Pielgrzymkowe, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń, tel. (56) 610-22-40 Zapisy od poniedziałku do piątku w godz. 16-18

e-mail:

antoni@diecezja.torun.pl,
<http://antoni-torun.pl>

Ks. Wojciech Miszewski
Diecezjalny duszpasterz pielgrzymkowy

Toruń znalazł się 7 czerwca 1999 r. na pielgrzymim szlaku Jana Pawła II podczas jego 7. pielgrzymki do Polski. Cała wizyta trwała od 5 do 17 czerwca 1999 r. Papież odwiedził wówczas: Gdańsk, Sopot, Gdańsk-Oliwę, Pelplin, Elbląg, Licheń, Bydgoszcz, Toruń, Ełk, Wigry, Siedlce, Drohiczyń, Warszawę, Sandomierz, Zamość, Radzymin, Łowicz, Sosnowiec, Kraków, Gliwice, Stary Sącz oraz Częstochowę. Hasłem pielgrzymki były słowa zaczerpnięte z Listu św. Jana Apostoła: „Bóg jest miłością”. Koordynatorem przygotowań był ówczesny biskup pomocniczy diecezji toruńskiej Jan Chrapek.

Papież przyleciał do Torunia z Bydgoszczy, wylądował o godz. 13.35. Został powitany przez przedstawicieli Kościoła z bp. Andrzejem Suskim na czele oraz przedstawicieli władz lokalnych. Przybycie Ojca Świętego do Torunia ogłosił swoim dźwiękiem dostojny średniowieczny dzwon Tuba Dei. Papież przejechał papamobile na Stare Miasto, zatrzymał się w domu biskupim, gdzie zjadł obiad i chwilę odpoczął.

Następnie odwiedził toruńską katedrę Świętych Janów, gdzie zmówił modlitwę, a przy kaplicy chrzcielnej zaintonował pieśń „Salve Regina”.

Po godz. 17 Ojciec Święty spotkał się w auli UMK z ok. 1200 przedstawicielami świata nauki, reprezentującymi ok. 200 szkół wyższych. Było to pierwsze spotkanie Jana Pawła II ze światem nauki na świeckiej uczelni w Polsce. Główna myśl spotkania została zaczerpnięta z encykliki „Fides et ratio”, koncentrując się wokół wiary i poszukiwania sensu istnienia w kontekście badań naukowych. W rozważaniach odniesiono się również do Mikołaja Kopernika, a szczególnie jego listu z 1542 r. skierowanego do Pawła III w związku z publikacją dzieła „O obrotach sfer niebieskich”.

Kolejna część spotkania miała miejsce na toruńskim lotnisku. Zebrało się na nim ok. 300 tys. wiernych. Podczas oczekiwania na pielgrzymi uczestniczyli w Mszy św. Przewodniczył jej jezuita, misjonarz kard. Adam Kozłowiecki. Przypomnijmy, że jako młody jezuita prawie całą wojnę przesiedział we

więzieniach i obozach. W Dachau spotkał ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Tak go wspominał w homilii: „Nigdy z nim nie rozmawiałem, ale go obserwowałem. Wzór kapłana, promieniowało od niego stałe zjednoczenie z Bogiem. Całą osobą dawał świadectwo Chrystusowi. W tym «przedpieklu», jakim były hitlerowskie obozy koncentracyjne, gdzie rozwrzeszczeni kapowie bili i kopali pogardzanych «klechów», obrzucając ich najgorszymi przekleństwami, ledwie ciągnących nogami, z tępym i wystraszoną wyrazem zapadniętych głodem oczu, spojrzenie na spokojne i nawet pogodne oczu ks. Frelichowskiego dawało świadectwo, że nawet w tych warunkach jest tu Ten, który powiedział: «Jestem z wami aż do skończenia świata». Całą swoją postawą dawał nam świadectwo, że nie jesteśmy tu sami, bo jest z nami Ten, który powiedział: «Nie bójcie się! Jam zwyciężył świat»”.

Tuż po godz. 18 zebrani na lotnisku pielgrzymi powitali Ojca Świętego. Po pieśni rozpoczęła się

Poszukiwanie prawdy i dzielenie się nią z innymi jest ważną postugą społeczną, do jakiej w szczególny sposób są wezwani ludzie nauki
Jan Paweł II

ANDRZEJ GOŃSKI

Ojciec Święty spotkał się w auli Uniwersytetu Mikołaja Kopernika z ok. 1200 przedstawicielami świata nauki, reprezentującymi ok. 200 szkół wyższych

runia

ceremonia beatyfikacyjna ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Ordynariusz toruński bp Andrzej Suski zwrócił się do Ojca Świętego z prośbą o włączenie w poczet błogosławionych ks. Stefana. Po odmówieniu przez Papieża formuły beatyfikacyjnej wszyscy zebrani wyrazili ogromną radość.

Następnie w kierunku ołtarza ruszyła procesja z relikwiami nowego błogosławionego. Towarzyszyła jej pieśń w wykonaniu chóru, specjalnie skomponowana na tę okazję przez Romana Gruczę do słów s. Wincenty Olkowskiej. Relikwie niósł Stanisław Bieńka, który zabezpieczył je w obozie koncentracyjnym w Dachau. Uroczystość zakończył bp Andrzej Suski, który podziękował za dokonanie aktu beatyfikacji.

Odbyło się także nabożeństwo czerwcowe, któremu przewodniczył kard. Franciszek Macharski. Punkt kulminacyjny nabożeństwa stanowiło nauczanie Papieża.

Po błogosławieństwie w kierunku ołtarza ruszył pochód darów ofiarnych. Ojcu Świętemu wręczono m.in. księgę działań charytatyw-

Przejazd Starówką

nych, w której znalazły się zapisy działań wyrażających troskę społeczności miejskiej Torunia o osoby najstarsze, chore oraz potrzebujące. Pośród darów znalazły się także: poemat religijny „Septem Sidera” przypisywany Mikołajowi Kopernikowi w łacińskim oryginale wraz z tłumaczeniem na języki polski i niemiecki – dar Wyższego Seminarium Duchownego; obraz przedstawiający pasiak z numerami

obozowymi bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego od byłych więźniów Dachau oraz obraz od Związku Polskich Artystów Plastyków w Toruniu; sieć rybacka od rybaków z Pojezierza Brodnickiego; piernik wielkości 50x45 cm w kształcie księgi, zawierający tytuł dzieła Kopernika, wyobrażenie układu heliocentrycznego i podpis astronoma – od Fabryki Cukierniczej „Kopernik” w Toruniu. □

Bez wewnętrznej odnowy i bez pokonania zła i grzechu w sercu, a zwłaszcza bez miłości, człowiek nie zdobędzie wewnętrznego pokoju. Pokój może przetrwać tylko wówczas, gdy jest zakorzeniony w wyższych wartościach, oparty na normach moralnych i otwarty na Boga. Nie może się natomiast ostać, jeśli został wzniesiony na grząskim gruncie religijnej obojętności i płytkiego pragmatyzmu. Rodzi się on w sercu ludzkim i w życiu społeczeństwa z ładu moralnego, porządku etycznego, zachowania Bożych przykazań. Dzielimy się tym Bożym pokojem z innymi, tak jak to czynił błogosławiony kapłan i męczennik Wincenty Frelichowski. W ten sposób stanemy się zaczynem pokoju w świecie, w społeczeństwie, w środowisku, w którym żyjemy i pracujemy. Zwracam się z tym apelem do wszystkich bez wyjątku, a zwłaszcza do was, drodzy kapłani. Bądźcie świadkami miłosiernej miłości Boga. Głoście z radością Ewangelię Chrystusa, rozdając Boże przebaczenie w sakramencie pojednania. Przez swoją posługę starajcie się przybliżyć każdego do Chrystusa – Dawcy pokoju.

Fragment przemówienia Jana Pawła II w czasie nabożeństwa czerwcowego

Powitanie na lotnisku

Relikwie niósł Stanisław Bieńka

Rozmowy z Cieniem (4)

Zdumiony człowiek szuka. Zdumiony człowiek myśli. Zdumiony człowiek pyta

*Potok się nie zdumiewa, gdy spada w dół
i lasy milcząco zstępują w rytmie potoku;
lecz zdumiewa się człowiek!
Jan Paweł II, „Tryptyk rzymski”*

DLACZEGO ODKUPIENIE?

Znów jakiś markotny dziś jesteś. A przecież gdy ostatnio rozmawialiśmy, humor ci dopisywał.

– Owszem, dopisywał – kiedy mi uświadomiłeś, że Bóg rodzi się wśród nas, gdy między nami rozkwita miłość. Potem przyszedł Wielki Post i dobry humor się ulotnił.

– Dlaczego?

– Ta cała męka Jezusa, okrutna śmierć krzyżowa... Gdzieś czytałem, że krzyż jest najokrutniejszym narzędziem kaźni. Pod tym względem nie dorównuje mu nawet pał.

– Owszem. Okrucieństwo krzyża polega na tym, że skazaniec cierpi niewyobrażalne katusze długo, bardzo długo. Wisząc na rękach, ma utrudnione oddychanie, dusi się. Początkowo stara się podtrzymać ciężar ciała na nogach, które z biegiem czasu odmawiają posłuszeństwa (by skrócić kaźń, łamano ukrzyżowanym golenie – po to właśnie, żeby nie utrzymywali ciężaru ciała na nogach i szybciej się udusili).

– No właśnie! Czy to naprawdę było potrzebne Bogu, żeby widzieć swojego jedynego Syna oczekującego Krwią i umierającego w tak przerażający sposób? Czy to dobra metoda, aby otworzyć nam niebo? Czytałem gdzieś o teorii kary zastępczej, według której Chrystus umówił się z Bogiem, że Mu zapłaci swoją Krwią, a Boga to usatysfakcjonuje i da nam zbawienie. Że Chrystus odebrał karę, która była przewidziana dla nas.

– To jest bardzo okrutny obraz Boga. Zwolennicy tej teorii nie dostrzegają, że głoszą Boga, który nie jest Miłością.

– Bo też w tej scenerii okrutnej kaźni trudno ją dostrzec! Czy nie było innego sposobu, aby nas zbawić?

– Nikt nie jest w stanie powiedzieć, czy Bóg mógł nas zbawić bez śmierci Jezusa. Lecz powiedzmy też sobie otwarcie, że to nie z winy Boga odkupienie stało się koniecznością. To obdarzony wolnością człowiek odrzucił miłość Boga, uważając,

że bez Niego będzie mógł bardziej realizować samego siebie. Tę antropologiczną katastrofę nazywamy grzechem pierworodnym. Mimo upadku człowieka Bóg nie przestał go kochać – tyle że w sytuacji ludzkiego grzechu, Jego miłość objawia się jako miłosierdzie. „Byliśmy potomstwem z natury zasługującym na gniew (...). A Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, (...) przywrócił [nas] do życia” – naucza św. Paweł Apostoł (Ef 2, 3-5). Zatem odkupienie jest naturalnym rezultatem Boskiego miłosierdzia.

– Odkupienie... Można odkupić szafę od sąsiada, rzecz, którą musieliśmy dać pod zastaw, albo np. wazon, który stłukliśmy teściowej... Ale co oznacza odkupienie ludzkości?

– Samo słowo „odkupienie”, niestety, nie służy najlepiej zrozumieniu sensu tego wydarzenia.

– No tak, kojarzy się z jakąś transakcją handlową!

– A w odniesieniu do osoby nasuwa myśl o wykupie niewolników: trzeba zapłacić, aby być wolnym. Dlatego też mówienie o odkupieniu człowieka, jakie dokonało się w Jezusie Chrystusie, może prowadzić do fałszywego obrazu Boga Ojca jako srogiego sędziego, który domaga się krwawej zapłaty za wyrządzone Mu zniewagi, by dopiero potem okazać swą łaskawość – jak w przypadku teorii kary zastępczej, o której wspominałeś. Tymczasem nasze zbawienie wypływa z inicjatywy miłości Boga do nas, ponieważ „On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy” (1 J 4, 10). Św. Paweł mówi: „W Chrystusie Bóg jedną ze sobą świat” (2 Kor 5, 19). A Katechizm Kościoła Katolickiego stwierdza jasno: Śmierć Chrystusa wypełnia ostateczne odkupienie ludzi i przywraca człowiekowi komunię z Bogiem.

– Musieliśmy naszymi grzechami niezły dług zrobić, skoro nie dało się inaczej go spłacić...

– Widzisz, sam używasz retoryki rodem z handlu. Ale to prawda, że

wskutek grzechu powstała bariera oddzielająca człowieka od Boga. Grecy Ojcowie Kościoła mówili wręcz o trzech barierach, które Chrystus przełamał, na nowo otwierając człowiekowi drogę do Boga: barierę natury – przez Wcielenie i przyjęcie ludzkiej natury; barierę grzechu – przez mękę i śmierć na krzyżu; barierę śmierci – przez zmartwychwstanie będące obietnicą życia wiecznego dla każdego z nas. Podobnie pisze Jan Paweł II w książce „Pamięć i tożsamość”: – Odkupienie jest przejściem z ciemności do światła; z niewoli do wolności; ze zła do dobra; ze śmierci do zmartwychwstania.

– Często mówi się o tym, że Chrystus umarł za każdego człowieka. Z drugiej strony równie często Kościół podkreśla, że zbawienie jest wyłącznie w Kościele. No to jak jest?

– Nie ma tu sprzeczności. Chrystus umarł za wszystkich ludzi i za każdego z osobna. Odkupienie jest darem, który otrzymała cała ludzkość. Bóg jednak miłuje wolność człowieka, dlatego pozwala każdemu zdecydować, czy chce przyjąć ten dar.

– Rozumiem, kto chce, może powiedzieć „nie” Chrystusowi. Ale czy możliwe jest zbawienie tych, którzy nie mają okazji w swoim życiu zetknąć się z Kościołem, a nawet z chrześcijaństwem w ogóle?

– Tak o tym mówi konstytucja dogmatyczna „Lumen gentium”: „Do tej zatem katolickiej jedności ludu Bożego (...) powołani są wszyscy ludzie i w różny sposób do niej należą lub są jej przyporządkowani, zarówno wierni katolicy, jak inni wierzący w Chrystusa, jak wreszcie wszyscy w ogóle ludzie, z łaski Bożej powołani do zbawienia”. Zawarta jest tu wiara i nadzieja, że Bóg może obdarzyć owocem odkupienia każdego człowieka, nawet jeśli nie należy on jurydycznie do Kościoła. Łaska ta jest jednak zawsze łaską Chrystusową i jako taka wiąże w jakiś sposób z Kościołem, którego głową jest Chrystus. Z owoców odkupienia mogą więc czerpać obficie również

ci, którzy bez swojej winy nie przyjęli Jezusa jako swego Odkupiciela.

– Mamy „czerpać obficie”, to znaczy ograniczyć się do roli konsumentów?

– O, nie, tu nie ma miejsca na bierność! Przecież Chrystus przecierpiał całe zło, żeby każdego z nas wydobyć z jego głębin i przyprowadzić do Boga. Pismo Święte mówi o tym całkiem jasno i wyraźnie: „W czym bowiem sam cierpiał, będąc doświadczany, w tym może przyjąć z pomocą tym, którzy są poddani próbom” (por. Hbr 2, 18). Jest więc dla nas Przewodnikiem prowadzącym ścieżką, którą sam zna, bo ją przeszedł. I tu znajdujemy nasz udział w dramacie odkupienia: nieść krzyż z Chrystusem, by przez to zbawić siebie i bliźnich.

– Nieść krzyż... Sam widzisz, że nie ma tu miejsca na taką radość, jaką zuliśmy w czasie Bożego Narodzenia...

– Jezus radził: „Wchodźcie przez ciasną bramę. Bo szeroka jest brama i przestronna ta droga, która prowadzi do zguby. Jakże ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia” (Mt 7, 13). Ale to nieprawda, że nie ma tu miejsca na radość. Na końcu tej drogi jest światło. Nie jakieś tam światełko w tunelu, ale pełnia Światła. Światła zmartwychwstałego Chrystusa – Boga, który zaprasza nas do udziału w swej chwale.

– Wielu neguje fakt boskości Jezusa. Niektórzy nawet po latach wiary umocnionej wiedzą. Niedawno przestał uważać się za katolika ksiądz. Ponoć utracił wiarę właśnie w boskość Jezusa, której przez lata bronił...

– Owszem, zdarzają się takie dramatyczne przypadki. Potwierdzają one, że wiara jest łaską, którą otrzymaliśmy od Pana, ale którą trzeba szczególnie pielegnować w sobie, traktować jak największy skarb. Zresztą... kto wie, czy takie głębokie zwątpienie nie jest cięższym krzyżem niż życie, choćby pełne trudów i wyrzeczeń – lecz w komforcie, jaki daje łaska wiary?

Tadeusz Solecki

Nordic walking, czyli okaż sobie miłosierdzie

Caritas Diecezji Toruńskiej po raz kolejny organizuje akcję „Nordic walking, czyli okaż sobie miłosierdzie” skierowaną do seniorów. Projekt zachęca do aktywności fizycznej, która poprawia kondycję i sprawia, że bez względu na wiek możemy cieszyć się dobrym samopoczuciem i aktywnością na świeżym powietrzu. Dlaczego Caritas organizuje tę akcję? Ponieważ na co dzień zajmujemy się osobami starszy-

mi i wiemy, jak bardzo ważną rzeczą jest zadbanie o zdrowie i kondycję.

2 kwietnia zapraszamy o godz. 10 na Stadion Miejski przy ul. Bema w Toruniu. Dla pierwszych 500 chętnych osób po 50. roku życia, którzy nadesłali do nas wypełnione kupony, przygotowaliśmy prezent w postaci kompletów do nordic walking. Kupony drukowane są w czasopiśmie Caritas „Świadektwo”, które można bezpłatnie otrzy-

Ubiegłoroczna akcja zgromadziła wielu seniorów

Po odbiór kijów należy przyjść z imiennym zaproszeniem

mać w kościołach diecezji; wypełnione kupony prosimy przesłać pod adresem: Caritas Diecezji Toruńskiej, Przysiek 75, 87-134 Zławieś Wielka. Każda z tych osób otrzyma zaproszenie, które upoważnia do odbioru kijów 2 kwietnia na Stadionie Miejskim. Wszyscy, po treningu pod okiem instruktorów z TKKF, pomaszujemy (trasa: ul. Bema, Szosa Chełmińska, ul. Chełmińska obok Urzędu Marszałkowskiego) pod pomnik Jana Pawła II i uczymy modlitwę 6. rocznicę jego śmierci.

Aby bezpłatnie otrzymać kije nordic walking, należy 2 kwietnia o godz. 10 przybyć z imiennym zaproszeniem na Stadion Miejski przy ul. Bema w Toruniu.

Szansa dla bezrobotnych

Caritas Diecezji Toruńskiej oraz Instytucja Szkoleniowa „La Soleil” realizują projekt „Aktywizacja społeczna podopiecznych Caritas”. Jest on skierowany do kobiet długotrwale bezrobotnych mających 45 i więcej lat, mieszkających na terenie powiatu toruńskiego. Udział w projekcie jest bezpłatny. Terminy zajęć w Ośrodku Szkoleniowym Caritas w Przysieku: I drużyna (12 osób) – 28 marca – 1 kwietnia, II drużyna (12 osób) – 4-8 kwietnia, III drużyna (12 osób) – 14-18 marca oraz 11-15 kwiet-

nia. Uczestnikom zapewniamy: pomoc w procesie rekrutacji – dojeżdżamy z dokumentami do osób zainteresowanych, zorganizowany dowóz na wszystkie szkolenia i wyjazdy, wyżywienie i noclegi podczas szkoleń i wyjazdów, pomoc finansową w zapewnieniu opieki nad dziećmi i osobami zależnymi podczas trwania szkolenia, 3 wyjazdy integracyjne z dziećmi, kosmetyki do pielęgnacji twarzy i makijażu. Uczestnicy po zakończonym szkoleniu otrzymają zaświadczenie wezmą udział w targach pracy

umożliwiających im bezpośredni kontakt z pracodawcą.

Zajęcia obejmują 7 bloków tematycznych: trening motywacji, trening interpersonalny, autoprezentację, warsztaty przedsiębiorczego myślenia, warsztaty dla rodziców, doradztwo zawodowe, coaching – określenie nowych celów i pomoc w ich realizacji.

Zachęcamy do zapisów pod numerem telefonu: 519-057-522.

Poświęcenie tablicy pamiątkowej bł. ks. Stefana

Procesja z wizerunkiem błogosławionego patrona

Błogosławiony patronie, **prowadź nas!**

Drugą część obchodów rozpoczęto o godz. 15.30 w Sali Wielkiej Dworu Artusa w Toruniu. Zebranych licznie harcerzy czynnych oraz seniorów, kapłanów i kleryków powitał ks. prał. Józef Nowakowski.

Ks. dr Marcin Staniszewski poprowadził prelekcję pt. „Alert: Żyjmy duchem harcerstwa! Bł. ks. Stefan Wincenty Frelichowski patronem – bohaterem harcerzy na drugie stulecie polskiego skautingu”. Ks. dr Staniszewski podkreślił m.in., że celem harcerstwa jest wychowanie całego człowieka. Osiągane jest to poprzez kształtowanie ducha wartości, norm i zasad zawartych w statutach związków harcerskich. Ciekawym elementem wystąpienia Księdza Rektora było odśpiewanie wraz ze zgromadzonymi ulubionej pieśni druha Wicka pt. „Niech orły górą płyną”.

Drugim prelegentem był dr hab. Waldemar Rozyński, prof. UMK, którego odczyt zatytułowano „Ks. Stefan Wincenty Frelichowski u początków parafii św. Antoniego w Toruniu – nowe wątki do biografii błogosławionego”. Prof. Rozyński ukazał m. in., jak wyglądały ślady bytności ks. Frelichowskiego w parafii na Wrzósach – początkowo stanowiącej kurację parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Panny, a więc tej, w której posługę wikariuszowską pełnił ks. Frelichowski. Podsumowaniem dnia była Msza św. koncelebrowana sprawowana o godz. 17 w sanktuarium bł. ks. Frelichowskiego w Toruniu. Eucharystii przewodniczył bp Andrzej Suski, a słowo Boże wygłosił bp Józef Szamocki.

Joanna Kruczyńska

dokończenie na str. 1

się dobrem, stając się tym samym czytelnym znakiem Bożej obecności. Po Eucharystii w procesji z wizerunkiem błogosławionego patrona przeszliśmy do budynku szkoły przy ul. Dziewulskiego 41c, gdzie miało miejsce odsłonięcie i poświęcenie tablicy pamiątkowej

ku czci bł. ks. Stefana. Następnie uczestnicy zgromadzili się w sali gimnastycznej, gdzie dokonano odczytania i wręczenia uchwały dotyczącej nadania imienia bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego szkołom wchodzącym w skład Zespołu Szkół nr 6. Był również czas na przemówienia, gratulacje i życzenia, wśród których szczególnie cenne były dla

nas te przekazane przez Zygmunta i Krzysztofa Jaczkowskich, krewnych bł. ks. Stefana. Wraz z życzeniami otrzymaliśmy specjalny upominek – fotografię z rodzinnego albumu patrona. Goście zostali zaproszeni do obejrzenia przedstawienia pt. „Patron naszych codziennych dróg” w wykonaniu uczniów i pracowników szkoły, rodziców oraz kleryków WSD w Toruniu. Sztuka, której autorem była nauczycielka Zespołu Szkół nr 6 Katarzyna Wysocka, wprowadziła w klimat życia i posługi błogosławionego, ukazując jednocześnie ślady jego obecności w działalności naszej szkoły.

W tym miejscu słowa wdzięczności niech popłyną do wszystkich, którzy przyczynili się do uświetnienia i nadania właściwej rangi uroczystości. W szczególności dziękujemy ks. dr. Marcinowi Staniszewskiemu oraz klerykom harcerzom, którzy, ofiarując swój czas i aktorski talent, ubogacili naszą uroczystość.

Monika Sulecka

Dary ofiarne składa uczeń Zespołu Szkół nr 6

Przedstawienie pt. „Patron naszych codziennych dróg” w wykonaniu uczniów i pracowników szkoły, rodziców oraz kleryków WSD w Toruniu

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38